

การพัฒนาสมรรถนะครูภาษาไทยรุ่นใหม่สำหรับการปฏิวัติทางการศึกษาดิจิทัล Developing Competencies of New Generation Thai Language Teachers for the Digital Education Revolution

วรพล ศรีเทพ¹

Worapol Srithep¹

Received : April 26, 2023; Revised : December 26, 2023; Accepted : December 31, 2023

บทคัดย่อ

การปฏิวัติเทคโนโลยีดิจิทัลได้สร้างความท้าทายต่อวิธีการสอนภาษาไทยแบบดั้งเดิม ซึ่งอาจทำให้นักเรียนขาดแรงจูงใจหากครูยังยึดติดกับวิธีการสอนเก่าที่ขาดการบูรณาการเทคโนโลยี สื่อการสอนที่น่าสนใจ และกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยนิพนธ์บทความนำเสนอรูปแบบกระบวนการพัฒนาสมรรถนะครูภาษาไทยรุ่นใหม่ในยุคการศึกษาดิจิทัล เรียกว่า "COOLTHAISA" ประกอบด้วยกระบวนการพัฒนาและสมรรถนะครูภาษาไทยรุ่นใหม่ในยุคการศึกษาดิจิทัล ได้แก่ กระบวนการพัฒนาสมรรถนะครูภาษาไทยรุ่นใหม่ในยุคการศึกษาดิจิทัล ประกอบด้วย การเสริมสร้างความรู้ดิจิทัล เพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้แบบผสมผสาน ออกแบบสื่อมัลติมีเดีย ประยุกต์ใช้เกมเพื่อการเรียนรู้ ปรับวิธีสอนตามความต้องการรายบุคคล ประยุกต์ใช้การประเมินผลดิจิทัล วิเคราะห์ข้อมูลผู้เรียน นำเทคโนโลยี VR/AR มาใช้ แลกเปลี่ยนความรู้และแนวปฏิบัติที่ดี ยอมรับการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และสมรรถนะครูภาษาไทยรุ่นใหม่ในยุคการศึกษาดิจิทัล ประกอบด้วย ปรับตัวอย่างมืออาชีพ เครื่องจักรสร้างสรรคการเรียนรู้ เปลี่ยนรูปแบบใหม่ โลกจำลองพลิกการเรียนรู้ ปัญญาแห่งการเรียนรู้ถาวร ซึ่งกระบวนการพัฒนาข้างต้นจะเป็นการช่วย

¹ โรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๑๐๒ (บ้านเกาะเต่า) จังหวัดตรัง : Thairath Witthaya School, Trang Province. E-mail: worapol.sri@hotmail.com

ส่งเสริมการปฏิรูปการสอนภาษาไทยยุคใหม่อันเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนในยุคปัจจุบัน

คำสำคัญ: การพัฒนาสมรรถนะครูภาษาไทยรุ่นใหม่, การศึกษาดิจิทัล, การจัดการเรียนรู้เชิงรุก

Abstract

The digital technology revolution has created challenges for traditional Thai language teaching methods. Students may lack motivation if teachers remain attached to old teaching methods that lack technology integration, engaging teaching materials, and diverse learning processes. This article presents a model for developing competencies of new-generation Thai language teachers in the digital education era called "COOLTHAISA," which comprises the development process and competencies for new-generation Thai language teachers in digital education. The development process includes digital literacy enhancement, blended learning optimization, multimedia design, game-based learning application, personalized instruction adjustment, digital assessment application, learner data analysis, VR/AR technology implementation, knowledge and best practices sharing, and continuous learning adoption. The competencies of new-generation Thai language teachers in digital education consist of professional adaptation, learning creation machinery, new format transformation, learning transformation through simulation, and permanent learning intelligence. These development processes will help promote the reform of modern Thai language teaching, which is essential to stimulate current learners' interest.

Keywords: New-Generation Thai Language Teacher Competency Development, Digital Education, Active Learning Management

บทนำ

การปฏิวัติเทคโนโลยีดิจิทัลได้ส่งผลกระทบอย่างมากต่อแวดวงการศึกษาไทยนั้นเป็นความจริง เทคโนโลยีการศึกษาสมัยใหม่ได้เปลี่ยนแปลงวิถีการจัดการเรียนการสอนแบบเดิมอย่างสิ้นเชิง โดยสร้างโอกาสใหม่ๆ ในการเรียนรู้ที่ไม่จำกัดเวลาและสถานที่ ด้วยรูปแบบที่หลากหลาย ทันสมัย น่าสนใจ และตอบโจทย์ผู้เรียนมากขึ้น การนำเทคโนโลยีเข้ามาประยุกต์ใช้ในการศึกษาอย่างเหมาะสมจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ได้อย่างมหาศาล ทั้งในแง่ของการเข้าถึงแหล่งความรู้ การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่น่าสนใจ และการประเมินผลที่รวดเร็วและแม่นยำยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม การนำเทคโนโลยีมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องมีการวางแผนและออกแบบกระบวนการอย่างรอบคอบ รวมถึงการพัฒนาทักษะของครูผู้สอนให้สามารถบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากเทคโนโลยีเป็นเพียงเครื่องมือหนึ่งเท่านั้น หากขาดการออกแบบและการบริหารจัดการที่ดี ก็อาจไม่สามารถบรรลุประสิทธิผลสูงสุดในด้านการศึกษาได้ (อมรรัตน์ แก่นสาร และคณะ, 2560)

ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีดิจิทัลที่ก้าวล้ำไปข้างหน้าอย่างรวดเร็ว การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยจำเป็นต้องมีการปฏิรูปและปรับตัวเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนในยุคสมัยใหม่ให้ได้มากที่สุด ดังนั้น การปฏิรูปกระบวนการเรียนการสอนภาษาไทยให้ทันสมัยจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง โดยครูผู้สอนควรนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เช่น แอปพลิเคชัน สื่อมัลติมีเดีย เกมการศึกษา เป็นต้น มาบูรณาการและประยุกต์ใช้ร่วมกับวิธีการสอนแบบดั้งเดิม เพื่อดึงดูดความสนใจและกระตุ้นแรงจูงใจของผู้เรียนให้มากขึ้น (วุฒิชัย ภูดี และชัยณรงค์ เพียรภาย ลุน, 2564) นอกจากนี้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายรูปแบบ ทั้งการทำงานเดี่ยว งานกลุ่ม และการแสดงบทบาทสมมติ ก็จะช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่น่าสนใจและตอบโจทย์ความต้องการของผู้เรียนในยุคปัจจุบันได้เป็นอย่างดี

ด้วยเหตุนี้ การสร้างสมรรถนะใหม่ ๆ ให้กับครูผู้สอนวิชาภาษาไทย เพื่อให้สามารถปรับตัวเข้ากับบริบทการศึกษายุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพจึงเป็นสิ่งสำคัญ มิใช่เพียงการพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเท่านั้น แต่ยังรวมถึงสมรรถนะอื่น ๆ ที่จำเป็นสำหรับการเป็นผู้จัดการเรียนรู้ มืออาชีพในศตวรรษที่ 21 ด้วย ไม่ว่าจะเป็นการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ การประยุกต์ใช้เครื่องมือประเมินผลดิจิทัล การสร้างประสบการณ์การเรียนรู้จากเทคโนโลยีสมัยใหม่

เป็นต้น การสร้างครุภาษาไทยรุ่นใหม่ให้มีความพร้อมด้านสมรรถนะที่จำเป็นต่อการจัดการเรียนการสอนในยุคดิจิทัล จึงจะช่วยให้การเรียนการสอนภาษาไทยก้าวสู่อนาคตใหม่อย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (พระปลัดสถาพร ปุ่มเป้า, 2565)

การศึกษาดิจิทัล

การปฏิวัติเทคโนโลยีดิจิทัลได้เปลี่ยนแปลงวงการการศึกษาอย่างถอนรากถอนโคน (พิชญ์สินี มะโน, 2562) นำพาโอกาสและความท้าทายใหม่ ๆ มาสู่ระบบการเรียนการสอน เรากำลังก้าวเข้าสู่ยุคการศึกษาดิจิทัลอย่างแท้จริงที่การเรียนรู้ไม่จำกัดอยู่แค่ในห้องเรียนหรือสถาบันการศึกษาเท่านั้น แต่สามารถเกิดขึ้นได้ทุกที่ตลอดเวลาผ่านช่องทางออนไลน์และเทคโนโลยีการสื่อสารต่างๆ เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างแอปพลิเคชัน สื่อมัลติมีเดีย แพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์ ฯลฯ ได้เปิดโอกาสให้ผู้คนสามารถเข้าถึงความรู้ได้อย่างไร้ขีดจำกัด

การศึกษายุคดิจิทัล ถือเป็นการศึกษาที่ได้รับการปฏิรูปโดยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ที่ก้าวหน้า การเรียนการสอนและกระบวนการเรียนรู้ได้กลายเป็นเรื่องที่สามารถเข้าถึงได้ง่ายขึ้น และมีความยืดหยุ่นสูง (บุญชนก ธรรมวงศา, 2561) มีลักษณะที่โดดเด่นดังนี้

1. การเข้าถึงทรัพยากรการเรียนรู้ที่กว้างขวาง เทคโนโลยีดิจิทัลทำให้นักเรียนสามารถเข้าถึงทรัพยากรการเรียนรู้มากมายจากทั่วทุกมุมโลกได้ทันที ไม่ว่าจะเป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ บทเรียนออนไลน์ วิดีโอบรรยาย และการสัมมนาผ่านเว็บ
2. การปรับเปลี่ยนวิธีการสอนและการเรียนรู้ ครูและนักเรียนสามารถใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่เป็นส่วนตัวและมีปฏิสัมพันธ์มากขึ้น เช่น การใช้แพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์ที่มีการทดสอบและกิจกรรมที่ตอบสนองต่อความต้องการของแต่ละบุคคล
3. การพัฒนาทักษะดิจิทัลในหมู่นักเรียน การศึกษาดิจิทัลส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะดิจิทัลอย่างเช่นการค้นคว้าข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล, และการใช้งานซอฟต์แวร์ต่างๆ ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญในโลกยุคใหม่

4. ความท้าทายในการจัดการกับข้อมูลขนาดใหญ่ การมีข้อมูลการเรียนรู้จำนวนมากสร้างโอกาสในการวิเคราะห์และปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้ แต่ก็ต้องการเทคนิคในการจัดการและปกป้องข้อมูลเหล่านั้นอย่างเหมาะสม

กล่าวสรุป คือ การเข้าสู่ยุคการศึกษาดิจิทัลต้องการการปรับตัวของทั้งครูและนักเรียนให้สามารถใช้งานเทคโนโลยีได้อย่างเชี่ยวชาญ และพัฒนาความสามารถในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการสอนและการเรียนรู้อย่างเต็มที่ ซึ่งจะช่วยให้การศึกษาในทุกระดับสามารถตอบสนองต่อความต้องการและการเปลี่ยนแปลงของสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดการเรียนรู้เชิงรุก

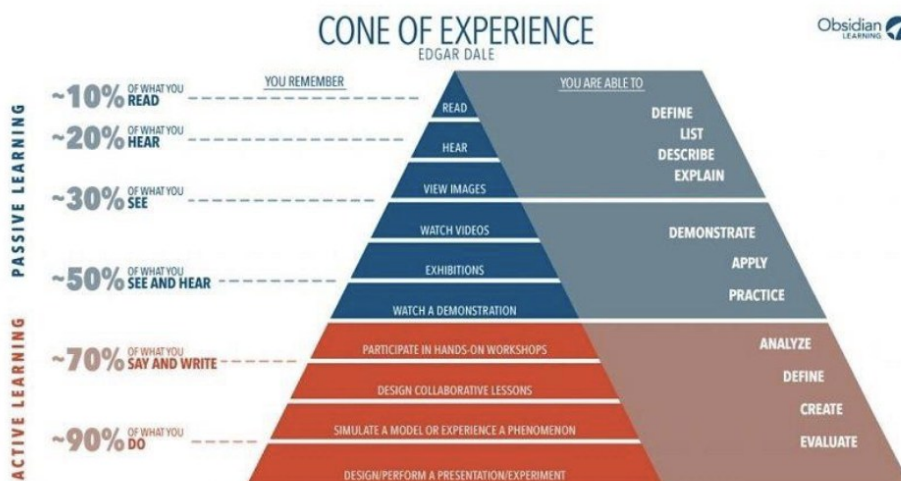
การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่ให้ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองตามแนวคิดสร้างองค์ความรู้ (Constructivism) สอดคล้องอย่างยิ่งกับสมรรถนะครูในยุคดิจิทัล เพราะครูต้องออกแบบกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสร้างความหมาย (Meaning Making) ผ่านสื่อและเครื่องมือเทคโนโลยีที่หลากหลาย เช่น แพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์ การใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียน หรือแอปพลิเคชันเสริมการเรียนรู้เชิงโต้ตอบ (ศรีนวน คุ่มครอง, 2561) ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้ประยุกต์ใช้องค์ความรู้กับสถานการณ์จริง ตลอดจนเกิดทักษะการคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ในขณะที่ครูก็ต้องพัฒนาทักษะทางดิจิทัลและความรู้ด้านเทคโนโลยีเพื่อบริหารจัดการชั้นเรียนให้เกิดปฏิสัมพันธ์เชิงรุก (Active Engagement) และสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ

การเรียนรู้เชิงรุกให้ความสำคัญกับประสบการณ์ตรง ความสนใจ ความกระตือรือร้น และการมีส่วนร่วมของผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองมากขึ้น (บรรจง อมรชีวิน, 2557) โดยผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ของตนเอง ไม่ใช่แค่นั่งฟังและจดบันทึก แต่จะต้องเกิดการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจริง เช่น การอ่าน เขียน อภิปราย แก้ปัญหา หรือประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงร่วมกับกิจกรรมที่หลากหลาย (บอนเวลล์ และไอสัน, 1991 อ้างถึงใน ชาญชัย พิพัฒน์ศาสตร์สกุล, 2557)

ครูผู้สอนจึงต้องมีแนวทางในการจัดการเรียนรู้ ปรับเปลี่ยนบริบทและบรรยากาศในชั้นเรียนที่สามารถบูรณาการความหลากหลายทางด้านเนื้อหาวิชาเข้ากับการพัฒนาขีดความสามารถ

และสร้างรูปแบบกิจกรรมที่นักเรียนอยากลงมือทำและเรียนรู้ด้วยตนเอง (ชาญชัย พิพัฒน์ศาสตร์ สกุล, 2557) โดยครูควรจัดกิจกรรมแบบเชิงรุก (สง่ามงคล เผ่าจินดา, 2562) เช่น 1) สร้างบรรยากาศการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) 2) จัดให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน (Learner Centered Learning) 3) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนจัดการข้อมูลข่าวสารด้วยตนเอง (Information Activities Learning) 4) จัดกิจกรรมกระบวนการคิดและแก้ปัญหา (Problem Solving Learning) 5) การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) 6) จัดให้มีกิจกรรมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดเวลา (Continuous Learning Activities)

การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำและรักษาผลการเรียนรู้ได้อย่างยาวนานมากกว่าการเรียนรู้แบบพาสซีฟ (Passive Learning) อย่างการบรรยายเพียงอย่างเดียว เนื่องจากการเรียนรู้เชิงรุกสอดคล้องกับการทำงานของสมองมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับความจำ โดยสมองจะสามารถจดจำสิ่งที่ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์และมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ได้ดีกว่า เช่น การได้ลงมือปฏิบัติจริง ทำกิจกรรม แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนและครู หรือนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง ข้อมูลเหล่านี้จะถูกจดจำในระยะยาว (Long Term Memory) มากกว่าการเรียนรู้แบบนั่งฟังคำบรรยายเพียงอย่างเดียว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยหลายชิ้นที่พบว่า กระบวนการเรียนรู้เชิงรุกส่งผลให้ผู้เรียนสามารถรักษาความจำและผลการเรียนรู้ได้ยาวนานกว่าการเรียนรู้แบบพาสซีฟ ดังนั้นการนำเทคนิคการสอนแบบเชิงรุกมาใช้ จึงมีส่วนสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และจดจำสิ่งที่ได้เรียนไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและยาวนานกว่าการเรียนรู้แบบเดิม ๆ ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรวยแห่งประสบการณ์ของเอ็ดการ์ เดล (Edgar Dale's)
ที่มา <https://elearningindustry.com/cone-of-experience-what-really-is>

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้เชิงรุกเป็นแนวทางที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้สร้างความรู้และความเข้าใจด้วยตนเองผ่านกิจกรรมและประสบการณ์ตรง มีส่วนร่วมในการเรียนรู้และฝึกทักษะการคิดขั้นสูง ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติที่พึงประสงค์

การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเชิงรุก (Active Learning)

ในการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเชิงรุก (Active Learning) ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันและพัฒนาทักษะทางภาษา การคิดวิเคราะห์ และความสามารถในการแก้ปัญหา ครูในยุคดิจิทัลจำเป็นต้องมีสมรรถนะในการบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับกระบวนการสอนอย่างสร้างสรรค์ เช่น ใช้สื่อออนไลน์ เกมจำลองสถานการณ์ หรือแอปพลิเคชันอินเทอร์แอคทีฟ เพื่อสร้างแรงจูงใจและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติภาษาอย่างหลากหลายและเป็นรูปธรรม (ปริญญ์ วัชรสินธุ, 2563) ดังนี้

1. การสอนแบบกลุ่มเล็ก (Small Group Discussion) เป็นการส่งเสริมการสื่อสารและการทำงานร่วมกันในหมู่นักเรียน เพื่อให้เข้าใจในเนื้อหาภาษาไทยได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น วิธีการ

แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม 4-6 คน แต่ละกลุ่มได้รับมอบหมายให้อภิปรายหรือวิเคราะห์เนื้อหาหรือหัวข้อที่ได้รับ ซึ่งสามารถรวมถึงการอ่านและวิเคราะห์บทละคร วรรณคดี หรือบทความ

2. การเรียนรู้แบบโครงงาน (Project-Based Learning) เป็นการพัฒนาทักษะการวิจัยและการนำเสนอของนักเรียน และเพิ่มความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ในสถานการณ์จริง วิธีการ นักเรียนเลือกหัวข้อโครงงานที่เกี่ยวข้องกับภาษาไทย เช่น การศึกษาเกี่ยวกับพิธีกรรมไทย วรรณคดีไทย หรือประเพณีไทย และจัดทำโครงงานตามที่กำหนด (ไพฑูรย์สินลาร์ตัน, 2561)

3. การใช้สื่อมัลติมีเดีย (Multimedia Usage) เป็นการสร้างความน่าสนใจและความเข้าใจที่ดีขึ้นผ่านการใช้สื่อมัลติมีเดีย วิธีการ ใช้วิดีโอ เกม หรือแอปพลิเคชันเพื่อนำเสนอเนื้อหาภาษาไทย ซึ่งสามารถรวมถึงการเรียนรู้ผ่านสื่อโต้ตอบ หรือการใช้เทคโนโลยี AR ในการเรียนวรรณคดีไทย

4. การแสดงบทบาทสมมติ (Role-playing) เป็นการเสริมสร้างความเข้าใจในบริบทตัวละคร และธีมของวรรณกรรมไทย วิธีการ นักเรียนรับบทเป็นตัวละครจากวรรณคดีหรือเรื่องราวที่ศึกษา และแสดงออกซึ่งสถานการณ์ต่างๆ ตามบทบาทที่ได้รับ (สุคนธ์ สินธพานนท์, 2560)

5. การสอนผ่านปัญหา (Problem-Based Learning) เป็นการส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ การแก้ไขปัญหา และการตัดสินใจของนักเรียน วิธีการ นักเรียนต้องหาข้อมูลและแก้ไขปัญหาหรือคำถามที่ยากที่เกี่ยวข้องกับภาษาไทย ตัวอย่างเช่น การสำรวจว่าการเปลี่ยนแปลงของภาษาไทยในยุคดิจิทัลมีผลต่อการใช้ภาษาอย่างไร (พระมหานรินทร์ ประสมพงศ์ และพระมหาสมศักดิ์ ทองบ่อ, 2565)

การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยด้วยวิธีเชิงรุกเหล่านี้สามารถช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบองค์รวม โดยเชื่อมโยงความรู้ที่ได้รับกับชีวิตประจำวันและสังคมไทย ทำให้การเรียนรู้เป็นเรื่องที่สนุกและมีความหมายมากยิ่งขึ้น

เทคนิควิธีการสอนแบบ "Open Approach" ในการพัฒนาสมรรถนะของครูภาษาไทยรุ่นใหม่

วิธีการสอนแบบ "Open Approach" ในการสอนภาษาไทย เป็นการประยุกต์ใช้ในภาษาไทยที่ทำให้การเรียนการสอนมีความยืดหยุ่นและสามารถปรับให้เหมาะสมกับช่วงวัยของผู้เรียนได้ ในขณะเดียวกันยังช่วยในการพัฒนาสมรรถนะของครูภาษาไทยรุ่นใหม่ให้สามารถปรับตัวเข้ากับการปฏิบัติทางการศึกษาดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีกระบวนการโดยแบ่งตามบทบาทของครูและนักเรียนตามช่วงวัย (พงศ์พิชญ์ เฝ้าปาน, 2562) ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสำรวจหัวข้อเรียนรู้โดยอิสระ (Open Exploration)

ให้นักเรียนได้เลือกหัวข้อที่สนใจภายในวิชาภาษาไทย เช่น การศึกษาเกี่ยวกับนักเขียนไทยที่นักเรียนชื่นชอบ หรือหัวข้อที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย ครูสร้างกรอบคำถามเปิดที่กระตุ้นให้นักเรียนค้นคว้าและสำรวจหัวข้อเหล่านั้นโดยลึกซึ้ง ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายและส่วนตัว บทบาทของครู: ครูทำหน้าที่เป็นผู้สร้างกรอบคำถามเปิดและมอบโอกาสให้นักเรียนได้เลือกหัวข้อที่ตนสนใจเพื่อสำรวจ และให้การสนับสนุนทั้งทางวัสดุและทรัพยากรที่จำเป็น บทบาทของนักเรียน: นักเรียนมีอิสระในการเลือกหัวข้อและดำเนินการวิจัยหรือสำรวจเรื่องราวที่สนใจ การบูรณาการสำหรับช่วงวัย ปฐมวัย ใช้การเรียนรู้ผ่านการเล่นและการเล่าเรื่องเพื่อสำรวจภาษา วัยรุ่น ให้โอกาสในการเลือกหัวข้อที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยหรือวรรณกรรมไทยที่ตนสนใจเพื่อการเรียนรู้ที่ลึกซึ้ง

ขั้นตอนที่ 2 การใช้กิจกรรมที่หลากหลายในการสร้างความเข้าใจ (Diverse Activities)

จัดกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การเขียนบันทึกส่วนตัว การอภิปรายกลุ่ม การแสดงบทบาท หรือการสร้างสื่อมัลติมีเดีย ซึ่งทั้งหมดนี้ช่วยให้นักเรียนสามารถแสดงความเข้าใจและความคิดเห็นของตนได้อย่างอิสระการใช้เทคนิคการสอนแบบสร้างสรรค์เหล่านี้ไม่เพียงช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้นเท่านั้น แต่ยังช่วยเสริมสร้างทักษะด้านอื่น ๆ เช่น ทักษะการสื่อสารและการทำงานร่วมกัน บทบาทของครู ครูออกแบบและนำเสนอกิจกรรมที่หลากหลาย และให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาเพื่อช่วยนักเรียนในการพัฒนาความเข้าใจบทบาทของนักเรียน นักเรียนมีส่วนร่วม

และใช้เทคนิคต่างๆ ในการแสดงความคิดเห็นและความเข้าใจการบูรณาการสำหรับช่วงวัย เยาวชน ใช้กิจกรรมเช่นการทำโครงการหรือการแสดงบทบาทเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 3 การตั้งคำถามเปิด (Open-Ended Questions)

ครูใช้คำถามที่เปิดกว้างเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนคิดและวิเคราะห์ คำถามเหล่านี้ควรสนับสนุนให้นักเรียนค้นหาคำตอบหลายๆ ทางและสามารถนำไปสู่การสำรวจหัวข้อที่กว้างขึ้น คำถามเหล่านี้ควรเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษา วรรณกรรม และวัฒนธรรม เพื่อเชื่อมโยงกับบริบทและประสบการณ์ของนักเรียน บทบาทของครู: ครูจัดทำคำถามเปิดที่กระตุ้นให้นักเรียนคิดและสำรวจคำตอบหลากหลาย บทบาทของนักเรียน: นักเรียนตอบสนองต่อคำถามเหล่านั้น และค้นหาคำตอบโดยใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์ การบูรณาการสำหรับช่วงวัย วัยรุ่นและนักศึกษา: เน้นการวิจัยและการวิเคราะห์เชิงลึก สร้างการเรียนรู้ที่มีการวิพากษ์วิจารณ์

ขั้นตอนที่ 4 การใช้การประเมินแบบสะท้อน (Reflective Assessment)

การประเมินไม่เน้นที่ผลลัพธ์สุดท้ายเท่านั้น แต่เน้นการประเมินกระบวนการคิด การวิเคราะห์ และการสะท้อนของนักเรียนตลอดทั้งกิจกรรม ใช้เครื่องมือการประเมินที่หลากหลาย เช่น พอร์ตโฟลิโอ การสะท้อนความคิดผ่านบันทึกประจำวัน หรือการนำเสนอผลงาน บทบาทของครู ครูประเมินนักเรียนผ่านกระบวนการสะท้อนความคิดและการวิเคราะห์ที่นักเรียนแสดงออกมา บทบาทของนักเรียน นักเรียนใช้โอกาสนี้เพื่อตรวจสอบและประเมินผลงานของตนเอง การบูรณาการสำหรับช่วงวัย วัยรุ่น ใช้พอร์ตโฟลิโอและการสะท้อนผ่านบันทึกประจำวันเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

การบูรณาการเทคโนโลยีกับกระบวนการสอนภาษาไทย ผ่านการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เอื้อต่อความคิดสร้างสรรค์และการเรียนรู้อย่างอิสระ ไม่เพียงช่วยให้ครูปรับบทบาทจากการถ่ายทอดเนื้อหาไปเป็นผู้อำนวยความสะดวกและที่ปรึกษาด้านการเรียนรู้ แต่ยังส่งเสริมสมรรถนะของครูในยุคดิจิทัลให้แข็งแกร่งยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นทักษะการใช้เทคโนโลยีเพื่อสอนและประเมินผล ตลอดจนการออกแบบเนื้อหาการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและหลากหลาย ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้ตรงจุดมากขึ้น กระบวนการเหล่านี้ยังเปิดโอกาสให้ครูได้ฝึกฝนการบริหารจัดการข้อมูล สร้างสรรค์สื่อการเรียนรู้ใหม่ ๆ และประยุกต์ใช้วิธีการสอนเชิงรุก (Active Learning) ที่ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งนอกจากจะพัฒนาทักษะทางภาษาและการคิด

วิเคราะห์ของผู้เรียนแล้ว ยังทำให้ครูพร้อมรับมือกับความเปลี่ยนแปลงในโลกยุคใหม่ได้อย่างมั่นใจ และต่อเนื่อง

การสอนภาษาไทยยุคใหม่กับการใช้เครื่องมือดิจิทัล

เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการสอนภาษาไทยตามสาระการเรียนรู้ 5 สาระของภาษาไทย ซึ่งประกอบด้วย สาระการเรียนรู้ที่ 1 การฟังและพูด สาระการเรียนรู้ที่ 2 การอ่าน สาระการเรียนรู้ที่ 3 การเขียน สาระการเรียนรู้ที่ 4 วรรณคดี และสาระการเรียนรู้ที่ 5 ภาษาศาสตร์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) สามารถจัดเป็น การใช้เครื่องมือและแอปพลิเคชันที่เหมาะสม (ครุศาสตร์ปัญญา, 2563) ได้ดังนี้

สาระการเรียนรู้ที่ 1 การฟังและพูด เครื่องมือที่นิยมใช้ คือ TED Talks: ใช้วิดีโอ TED Talks เพื่อฟังและวิเคราะห์การใช้ภาษา ซึ่งสามารถใช้เพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดได้ และ Google Meet หรือ Zoom ใช้เพื่อการประชุมออนไลน์ สามารถส่งเสริมการสนทนาและการซักถามระหว่างครูกับนักเรียน หรือการทำกิจกรรมกลุ่ม

สาระการเรียนรู้ที่ 2 การอ่านเครื่องมือที่นิยมใช้ คือ Epic! - Kids' Books and Videos แพลตฟอร์มที่มีหนังสือและวิดีโอสำหรับเด็ก มีเนื้อหาทั้งภาษาไทยและภาษาอื่น ๆ สำหรับการฝึกอ่าน และ Quizlet สร้างชุดการ์ดคำศัพท์หรือคำถามเพื่อการทบทวน ช่วยในการฝึกความเข้าใจในการอ่าน

สาระการเรียนรู้ที่ 3 การเขียนเครื่องมือที่นิยมใช้ คือ Grammarly หรือ Hemingway Editor เครื่องมือช่วยในการเขียนที่ตรวจสอบไวยากรณ์และความถูกต้องของภาษา สามารถใช้ปรับปรุงคุณภาพงานเขียน และ Google Docs ใช้สำหรับการเขียนและการทำงานร่วมกันออนไลน์ ช่วยในการวางแผนและจัดรูปแบบงานเขียน

สาระการเรียนรู้ที่ 4 วรรณคดี เครื่องมือที่นิยมใช้ คือ YouTube หรือ Vimeo ใช้สำหรับดูการแสดงหรือการอ่านวรรณกรรมไทย ช่วยให้นักเรียนสามารถเห็นตัวอย่างการตีความและการนำเสนองานวรรณกรรม และ Padlet ใช้เพื่อสร้างกระดานสำหรับโพสต์และแชร์ความคิดเห็นหรือวิเคราะห์งานวรรณคดี

สาระการเรียนรู้ที่ 5 ภาษาศาสตร์ เครื่องมือที่นิยมใช้ คือ Duolingo หรือ Rosetta Stone แม้จะเป็นแพลตฟอร์มสำหรับภาษาต่างประเทศ แต่มีส่วนที่เกี่ยวกับภาษาไทย ใช้สำหรับการเรียนรู้เกี่ยวกับโครงสร้างภาษาและการใช้ภาษา และ Anki โปรแกรมสำหรับสร้างและจำบัตรคำศัพท์หรือบัตรเรียนรู้ ที่สามารถปรับแต่งเพื่อศึกษาเกี่ยวกับภาษาศาสตร์ไทย

การใช้เครื่องมือเหล่านี้ไม่เพียงแต่ส่งเสริมการเรียนรู้แบบอิสระและการทำงานร่วมกันระหว่างนักเรียนกับนักเรียน หรือนักเรียนกับครูเท่านั้น แต่ยังช่วยให้การสอนและการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทันสมัย และตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนในยุคดิจิทัลได้ดี

สมรรถนะของครูภาษาไทยรุ่นใหม่

สมรรถนะของครูภาษาไทยรุ่นใหม่ควรประกอบไปด้วยหลายประการที่เป็นการตอบสนองต่อความต้องการของสังคมและการศึกษาในยุคปัจจุบัน (ไพฑูรย์ สีนลารัตน์, 2561) ได้แก่

1. ความสามารถในการใช้ภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพ ครูภาษาไทยรุ่นใหม่ต้องมีความชำนาญในการใช้ภาษาที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการเขียนและการพูด เพื่อสามารถถ่ายทอดความรู้และกระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียนได้ตรงจุด รวมถึงการเสริมสร้างทักษะทางภาษาที่จำเป็นสำหรับนักเรียนในยุคดิจิทัล

2. การใช้เทคโนโลยีในการสอนภาษา ในยุคที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทอย่างมากในการศึกษา ครูภาษาไทยจำเป็นต้องเข้าใจและสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการออกแบบและจัดการเรียนการสอน ไม่ว่าจะเป็นการใช้แพลตฟอร์มการเรียนออนไลน์ การสร้างสื่อมัลติมีเดียเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และวิจารณ์ ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถวิเคราะห์และวิจารณ์เนื้อหาที่พวกเขาอ่านหรือเขียนได้อย่างมีเหตุผลและมีพื้นฐาน

3. การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และวิจารณ์ ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนสามารถวิเคราะห์และวิจารณ์เนื้อหาที่ได้รับอย่างเป็นอิสระ เช่น ในการวิเคราะห์งานเขียน การตีความงานวรรณกรรม หรือการวิพากษ์วิจารณ์ข่าวสารต่างๆ เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดและเห็นอกเห็นใจผู้อื่น

4. ความเข้าใจในวัฒนธรรมและสังคมไทย ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและสังคมไทย ช่วยให้ครูสามารถนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตจริงของนักเรียนได้อย่างมีส่วนร่วมและเป็นปัจจุบัน นอกจากนี้ยังเป็นการส่งเสริมความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมไทยและส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางสังคม

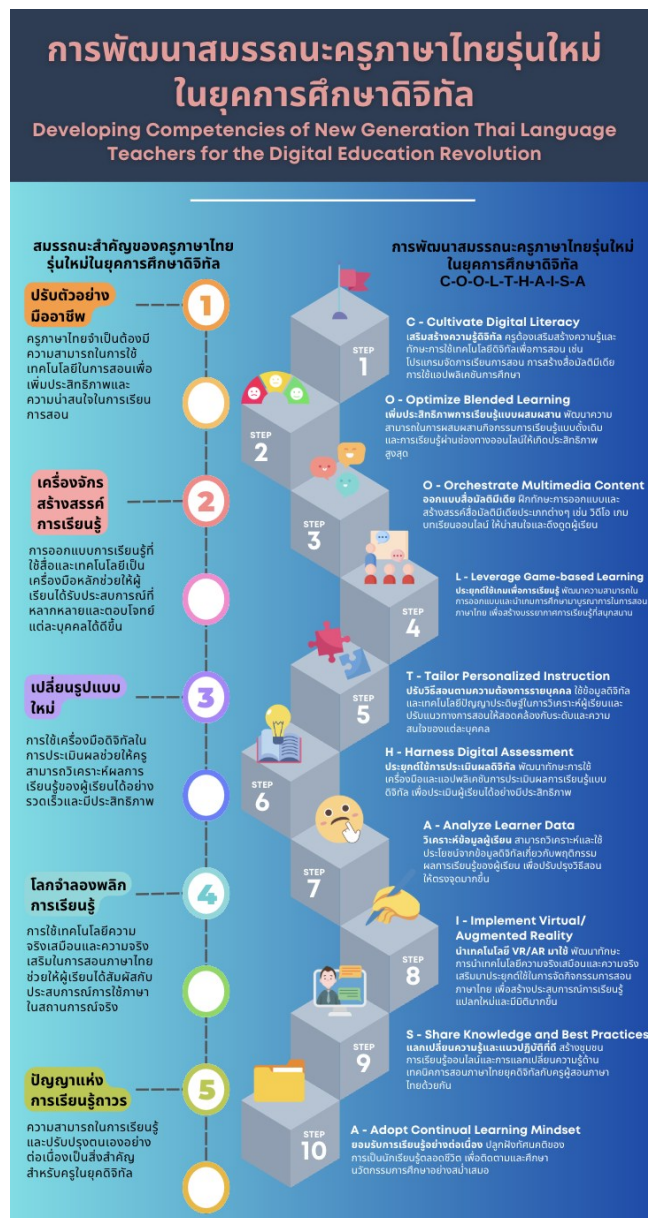
5. การประเมินและการวัดผลที่มีประสิทธิภาพการประเมินที่หลากหลายและเป็นธรรม สำหรับนักเรียนทุกคนเป็นสิ่งจำเป็น ครูควรสามารถออกแบบและใช้เครื่องมือการประเมินที่เหมาะสมกับความต้องการของแต่ละบุคคลและใช้ผลการประเมินเพื่อปรับปรุงแนวทางการสอน

6. ความเป็นผู้นำและการทำงานเป็นทีม ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นและการนำพานวัตกรรมเข้าสู่ห้องเรียนเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ครูยังควรมีทักษะในการเป็นแบบอย่างที่ดีและสามารถจูงใจนักเรียนและเพื่อนร่วมงานได้

ครูภาษาไทยยุคใหม่จำเป็นต้องมีทั้งความเชี่ยวชาญในการใช้ภาษาไทย และความสามารถในการบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ากับกระบวนการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและการคิดอย่างมีวิจารณญาณให้นักเรียนในสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป แนวทางการพัฒนาอาจเริ่มต้นจากการเพิ่มพูนความรู้ด้านดิจิทัลและสื่อสารสนเทศ ผ่านการเข้าอบรมหรือเข้าร่วมชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ (PLC) ที่มุ่งเน้นการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเทคนิคการสอนภาษาไทยร่วมสมัย นอกจากนี้ครูควรมุ่งค้นหาและสร้างสรรค์สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น สื่อออนไลน์ แอปพลิเคชันอินเทอร์แอคทีฟ หรือแพลตฟอร์มสื่อสังคม (Social Media) เพื่อนำมาออกแบบกิจกรรมเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่ดึงดูดผู้เรียนและส่งเสริมให้เกิดกระบวนการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล เมื่อครูพัฒนาสมรรถนะเหล่านี้อย่างต่อเนื่อง ก็จะสามารถปรับประยุกต์แนวทางการสอนให้ทันต่อสถานการณ์ พร้อมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ภาษาไทยที่ยั่งยืนและตอบโจทย์ความต้องการของผู้เรียนในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

องค์ความรู้ใหม่: กระบวนการพัฒนาสมรรถนะครูภาษาไทยรุ่นใหม่ในยุคการศึกษาดิจิทัล

การพัฒนาสมรรถนะครูภาษาไทยรุ่นใหม่ในยุคการศึกษาดิจิทัลนับเป็นเรื่องสำคัญที่ควรได้รับการสนับสนุนและผลักดันให้เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะในแง่ของการพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีและการปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้สอดคล้องกับยุคสมัย นี่คือหลักการบางประการที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาสมรรถนะของครูภาษาไทย โดยรูปแบบกระบวนการพัฒนาสมรรถนะครูภาษาไทยในยุคการศึกษาดิจิทัลที่ผู้นิพนธ์บทความนำเสนอ เรียกว่า "COOLTHAISA" ซึ่งใช้หลักการคิดจากแนวคิดดังนี้ 1) หลักการของการเรียนรู้แบบบูรณาการเทคโนโลยี หลักการนี้เน้นการผสมผสานเทคโนโลยีเข้ากับกระบวนการการเรียนรู้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนและการเรียนรู้ 2) หลักการของการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์และการเรียนรู้ที่มีส่วนร่วม ใช้เทคนิคและวิธีการสอนที่เน้นการมีส่วนร่วมของนักเรียน เช่น การใช้เกมและสื่อมัลติมีเดียในการเรียนรู้ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมและมีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ 3) หลักการของการประเมินผลแบบซื่อสัตย์และต่อเนื่อง การประเมินผลที่ใช้เทคโนโลยีเพื่อติดตามและวิเคราะห์ความก้าวหน้าของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง เช่น การใช้แบบสอบถามดิจิทัล และการวิเคราะห์ข้อมูลการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้แบบตัวต่อตัวและปรับเปลี่ยนแนวทางการสอนได้อย่างเหมาะสม 4) หลักการของการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์และเป็นไดนามิก การนำเทคโนโลยีความจริงเสมือน (VR) และความจริงเพิ่มเติม (AR) เข้ามาใช้ในการสอน เพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีปฏิสัมพันธ์สูงและมีมิติมากขึ้น และ 5) หลักการของการแลกเปลี่ยนความรู้และแนวปฏิบัติที่ดี สร้างชุมชนการเรียนรู้ที่ผู้สอนสามารถแลกเปลี่ยนความรู้และแบ่งปันแนวปฏิบัติที่ดีในการสอนและการใช้เทคโนโลยี ซึ่งสามารถอธิบายได้โดยใช้หลักการหลักที่ครอบคลุมถึงการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมและการใช้เทคโนโลยีในการสอนภาษาไทยอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ รายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบในกระบวนการ COOLTHAISA สามารถอธิบายรูปแบบแผนภาพได้ดังนี้

ภาพที่ 2 การพัฒนาสมรรถนะครูภาษาไทยในยุคการศึกษาดิจิทัล ที่มา ผู้opinธ์บทความวิชาการ

อธิบายรายละเอียดกระบวนการ ดังนี้

1. C - Cultivate Digital Literacy (เสริมสร้างความรู้ดิจิทัล) การพัฒนาทักษะดิจิทัลสำหรับครูจำเป็นต้องครอบคลุมการฝึกอบรมที่ครบถ้วน ทั้งการใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ระบบจัดการเรียนการสอนออนไลน์ การผลิตและตัดต่อสื่อวิดีโอ ตลอดจนการสร้างเนื้อหาแบบมีปฏิสัมพันธ์
2. O - Optimize Blended Learning (พัฒนาการเรียนรู้แบบผสมผสาน) การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานที่มีประสิทธิภาพต้องสร้างความสมดุลระหว่างการสอนแบบดั้งเดิมและรูปแบบออนไลน์
3. O - Orchestrate Multimedia Content (สร้างสรรค์สื่อมัลติมีเดีย) การพัฒนาความสามารถในการผลิตสื่อการสอนที่หลากหลาย ทั้งวิดีโอคุณภาพสูง บทเรียนออนไลน์ และเกมเพื่อการศึกษา
4. L - Leverage Game-based Learning (ใช้เกมเป็นเครื่องมือการเรียนรู้) การนำเกมมาประยุกต์ใช้ในการสอนภาษาไทยเพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกสนานและมีส่วนร่วม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะใหม่ผ่านการเล่นและการทดลองอย่างเป็นธรรมชาติ
5. T - Tailor Personalized Instruction (ปรับการสอนตามความต้องการเฉพาะบุคคล) การจัดการเรียนการสอนที่คำนึงถึงความแตกต่างรายบุคคล โดยใช้ข้อมูลดิจิทัลวิเคราะห์ความสามารถ ความสนใจ และความต้องการเฉพาะของผู้เรียนแต่ละคน
6. H - Harness Digital Assessment (ใช้การประเมินผลดิจิทัล) การประยุกต์ใช้เครื่องมือประเมินผลดิจิทัล เช่น แบบทดสอบออนไลน์ แบบสอบถาม และเกมการประเมิน เพื่อติดตามและวิเคราะห์พัฒนาการของผู้เรียนได้อย่างแม่นยำและรวดเร็ว
7. A - Analyze Learner Data (วิเคราะห์ข้อมูลผู้เรียน) การวิเคราะห์ข้อมูลผู้เรียนช่วยให้ครูสามารถตรวจสอบและเข้าใจพฤติกรรมการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ และการตอบสนองต่อวิธีการสอนต่างๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ในการปรับแนวทางการสอน
8. I - Implement Virtual/Augmented Reality (บูรณาการเทคโนโลยี VR/AR) การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีความเป็นจริงเสมือน (VR) และความเป็นจริงเสริม (AR) ในการสอนภาษาไทย

9. S - Share Knowledge and Best Practices (แบ่งปันความรู้และวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ) การสร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ออนไลน์สำหรับครูภาษาไทย เพื่อแบ่งปันประสบการณ์เทคนิคการสอน และนวัตกรรมทางการศึกษา อันจะนำไปสู่การพัฒนาวิชาชีพครูอย่างยั่งยืน

10. A - Adopt Continual Learning Mindset (ปลูกฝังแนวคิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต) การสร้างทัศนคติที่เปิดกว้างต่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ครูและนักเรียนพร้อมรับและปรับตัวกับนวัตกรรมทางการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

กระบวนการ COOLTHISA เป็นกรอบแนวคิดที่ครอบคลุมการพัฒนาสมรรถนะครูภาษาไทยในยุคดิจิทัล ช่วยให้ครูสามารถออกแบบและจัดการเรียนรู้ที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพตอบสนองความต้องการของผู้เรียนยุคใหม่ และรับมือกับความท้าทายในโลกดิจิทัลได้อย่างมั่นใจ

สมรรถนะสำคัญของครูภาษาไทยยุคการศึกษาดิจิทัล

สมรรถนะสำคัญของครูภาษาไทยในยุคการศึกษาดิจิทัลมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาและการปรับตัวของกระบวนการเรียนการสอนในสถานการณ์ปัจจุบันที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทมากขึ้น การมีสมรรถนะเหล่านี้ไม่เพียงแต่ช่วยให้ครูสามารถจัดการเรียนการสอนได้ดีขึ้นเท่านั้น แต่ยังช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลายและตอบสนองต่อความต้องการของพวกเขาได้เป็นอย่างดี

สมรรถนะสำคัญของครูภาษาไทย ยุคการศึกษาดิจิทัล	ลักษณะของสมรรถนะ
1. ปรับตัวอย่างมืออาชีพ	ครูภาษาไทยจำเป็นต้องปรับตัวอย่างมืออาชีพ โดยเน้นความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการสอนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความน่าสนใจในการเรียนการสอน
2. เครื่องจักรสร้างสรรค์การเรียนรู้	การออกแบบการเรียนรู้ที่ใช้สื่อและเทคโนโลยีเป็นเครื่องมือหลักช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่หลากหลายและตอบโต้แต่ละบุคคลได้ดีขึ้น

สมรรถนะสำคัญของครูภาษาไทย ยุคการศึกษาดิจิทัล	ลักษณะของสมรรถนะ
3. เปลี่ยนรูปแบบใหม่	การใช้เครื่องมือดิจิทัลในการประเมินผลช่วยให้ครูสามารถวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ
4. โลกจำลองพลิกการเรียนรู้	การใช้เทคโนโลยีความจริงเสมือนและความจริงเสริมในการสอนภาษาไทยช่วยให้ผู้เรียนได้สัมผัสกับประสบการณ์การใช้ภาษาในสถานการณ์จริง
5. ปัญหาแห่งการเรียนรู้ถาวร	ความสามารถในการเรียนรู้และปรับปรุงตนเองอย่างต่อเนื่องเป็นสิ่งสำคัญสำหรับครูในยุคดิจิทัล

การมีสมรรถนะเหล่านี้จะช่วยให้ครูภาษาไทยสามารถจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับยุคสมัยและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้อย่างดีที่สุด พร้อมทั้งสร้างสรรค์ประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีคุณภาพและน่าสนใจให้กับผู้เรียน

กล่าวสรุป คือ การเปลี่ยนแปลงสมรรถนะของครูภาษาไทยตามแนวคิดนี้ จะช่วยให้สามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่ทันสมัย น่าสนใจ และกระตุ้นให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาไทยมากยิ่งขึ้น ไม่เพียงแค่นำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้เท่านั้น แต่ยังต้องมีความคิดสร้างสรรค์ และทักษะต่างๆ ที่จำเป็นในการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยยุคดิจิทัลสู่ความสำเร็จ

บทสรุป

การปฏิวัติเทคโนโลยีดิจิทัลได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการศึกษาไทยในทุกระดับอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบดั้งเดิมได้รับความท้าทายอย่างมากจากการเข้ามาของเทคโนโลยีการศึกษาสมัยใหม่ที่เปิดโอกาสให้การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ทุกที่ทุกเวลา ด้วยรูปแบบที่หลากหลาย ทันสมัยและน่าสนใจ

ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีดิจิทัลที่ก้าวล้ำไปข้างหน้าอย่างรวดเร็วนี้ การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยจำเป็นต้องมีการปฏิรูปและปรับตัวเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนในยุคสมัยใหม่ให้ได้มากที่สุด หากครูผู้สอนยังยึดติดกับวิธีการสอนแบบเดิม ๆ ที่ขาดการบูรณาการเทคโนโลยี ขาดสื่อการสอนที่น่าสนใจ และขาดกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย ก็อาจส่งผลให้นักเรียนรุ่นใหม่ขาดแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทยในที่สุด เพื่อให้ทันต่อความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและตอบสนองความต้องการของผู้เรียนในปัจจุบัน การปฏิรูปกระบวนการเรียนการสอนภาษาไทยจึงเป็นสิ่งจำเป็น โดยครูผู้สอนควรนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น แอปพลิเคชัน สื่อมัลติมีเดีย และเกมการศึกษา มาบูรณาการและประยุกต์ใช้ร่วมกับวิธีการสอนแบบดั้งเดิม เพื่อดึงดูดความสนใจและกระตุ้นแรงจูงใจของผู้เรียน

โดยสรุป การปรับตัวอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ทันต่อความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายรูปแบบจะเป็นกุญแจสำคัญที่จะทำให้วิชาภาษาไทยยังคงเป็นที่สนใจและมีความสำคัญสำหรับนักเรียนรุ่นใหม่ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). เอกสารประกอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

ครุศาสตร์ปัญญา. (2563). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะทักษะครูในศตวรรษที่ 21. สืบค้น

จาก <https://karusatpanya.org>.

ชาญชัย พิพัฒน์ศาสตร์สกุล. (2557). การเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning). วารสารมหาวิทยาลัย

นราธิวาสราชนครินทร์, 6(2), 174-182.

บรรจง อมรชีวิน. (2557). การเรียนรู้เชิงรุก. วารสาร Online Journal Review วิทยาลัย

นครราชสีมา, 4(1), 1-5.

บอนเวลล์ และไอสัน. (1991). Active Learning: Creating Excitement in the Classroom.

(ชาญชัย พิพัฒน์ศาสตร์สกุล, ผู้แปล). วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์, 6(2), 174-182.

- บุญชนก ธรรมวงศา. (2561). 4CS: สี่ทักษะการเรียนรู้ที่ควรมี ฝึกกันได้ และไม่ต้องใช้พรสวรรค์. สืบค้นจาก <https://thepotential.org/knowledge/4cs-for-21st-century-learning/>.
- พริษฐ์ วัชรสินธุ. (2563). เมื่อ “เทคโนโลยี” เป็นตัวช่วยการศึกษา. ออนไลน์. สืบค้น กรกฎาคม, 5, 2564. จาก <https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/888901>.
- พงศ์พิชญ์ เข้าป่าน. (2562). การพัฒนานักกิจกรรมการเรียนรู้การสอนโดยใช้วิธีการแบบเปิด (Open approach) เพื่อส่งเสริม ความสามารถในการคิดวิเคราะห์เรื่องดาวฤกษ์สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- พิชญ์สินี มะโน. (2562). ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในยุค DIGITAL DISRUPTION ต่อ การศึกษา THE IMPACT OF DIGITAL DISRUPTION TO THE EDUCATION. **วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม**, 18(1), 1-6.
- พระปลัดสถาพร ปุ่มเป้า. (2565). แนวทางการสอนภาษาไทยในชีวิตวิถีใหม่ ท่ามกลางวิกฤตการณ์ COVID-19. **Journal of Roi Kaensarn Academi**, 6(8), 388-403.
- พระมหานรินทร์ ประสมพงศ์ และพระมหาสมศักดิ์ ทองบ่อ. (2565). การพัฒนาทักษะการใช้ ภาษาไทยเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในยุค 4.0. **วารสารพุทธมคัศ ศูนย์วิจัยธรรมศึกษา สำนัก เรียนวัดอาวุธวิกสิตาราม**, 7(2), 271-282.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2561). การศึกษา 4.0 เป็นยิ่งกว่าการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: โรง พิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2561). **คุณลักษณะครูในศตวรรษที่ 21**. สืบค้นจาก <https://www.trueplookpanya.com/education/content/68571/-teaartedu-teaart-teaarttea->
- วุฒิชัย ภูดี และชัยณรงค์ เพียรภายลุน. (2564). อนาคตภาพของครูยุคดิจิทัลหลังจากวิกฤตการณ์ โควิด 19. **วารสารปัญญาภิวัฒน์**, 13(2), 321-330.
- ศรินทร์นา คุ่มครอง. (2561). การจัดการเรียนรู้เชิงรุกในบริบทนวัตกรรมและเทคโนโลยี. **วารสาร Bunditpatanasilpa Institute Journal**, 8(1), 58-65.

สง่ามงคล เผ่าจินดา. (2562). การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์เชิงรุก. **วารสาร
กระแสวัฒนธรรม**, 21(2), 4-15.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2556). **แนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุกในระดับอุดมศึกษา**
ไทย. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

สุคนธ์ สินธพานนท์. (2560). **ครุยุคใหม่กับการจัดการเรียนรู้สู่การศึกษา 4.0**. ปทุมธานี:
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

อมรรัตน์ แก่นสาร และคณะ. (2560). การพัฒนาตัวบ่งชี้จิตวิญญาณความเป็นครู ของครูสังกัด
สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. **วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม**, 7(1),
7-15.

